

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 31 marca 2011 r.

w sprawie ustawy o efektywności energetycznej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 4 marca 2011 r. ustawy o efektywności energetycznej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 10 w ust. 2 w pkt 5 po wyrazach "powyżej 500 m², których" dodaje się wyrazy "jednostka sektora publicznego";
- 2) w art. 12:
 - a) w ust. 3 po wyrazach "Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli" dodaje się wyraz "łączna",
 - b) w ust. 4 w pkt 1 po wyrazach "energii elektrycznej lub ciepła" dodaje się wyrazy ", z wyjątkiem sprzedaży tego gazu przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w ust. 3";
- 3) w art. 12 w ust. 4 w pkt 3 po wyrazach "energii elektrycznej" dodaje się wyrazy "lub gazu ziemnego";
- 4) w art. 12 w ust. 4 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

"6) kwotę przychodu ze sprzedaży energii elektrycznej odbiorcy końcowemu, o którym mowa w art. 12a ust. 1.";

5) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

"Art. 12a. 1. Odbiorca końcowy, który w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku określonego w art. 12 ust. 1:

- 1) zużył nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej, i
- 2) dla którego udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji jest nie mniejszy niż 15%

– który zakończył nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2011 r. przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, które nie dotyczy instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji, w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, ograniczając zużycie energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji, o nie mniej niż 1% rocznie w stosunku do średniej jego wielkości z lat 2008-2010, przedstawia jednemu przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu temu odbiorcy energię elektryczną oświadczenie o zrealizowaniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wraz z audytem efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 21 ust. 1, potwierdzającym osiągniętą oszczędność energii.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 4) określenie ilości energii pierwotnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, niezbędnej do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. a, obliczonego od ilości energii elektrycznej zakupionej w danym roku przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w ust. 1.

3. Ilość energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, nie może być mniejsza niż ilość energii pierwotnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4.
 4. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, które otrzymało od odbiorcy końcowego oświadczenie wraz z audytem efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1, przekazuje to oświadczenie i audyt Prezesowi URE przy wykonywaniu obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. a.
 5. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 1, może przedstawić w następnych latach przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu temu odbiorcy energię elektryczną oświadczenia, które zawierają dane dotyczące tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, jeżeli suma ilości energii pierwotnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4, określonej w poszczególnych oświadczeniach, jest nie większa niż ilość energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3.";
- 6) w art. 15 w ust. 5 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem ust. 7,";
 - 7) w art. 17 w ust. 1 użyty dwukrotnie wyraz "toe" zastępuje się wyrazami "ton oleju ekwiwalentnego";
 - 8) w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
"3) określone w oświadczeniu, o którym mowa w art. 12a ust. 1.";
 - 9) w art. 19 w ust. 2 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem ust. 3";
 - 10) w art. 21 w ust. 1 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem ust. 2";
 - 11) w art. 21 w ust. 2 wyraz "toe" zastępuje się wyrazami "ton oleju ekwiwalentnego";
 - 12) w art. 28 w pkt 2 wyrazy "umyślnie popełnione przestępstwo" zastępuje się wyrazami "przestępstwo umyślne";

- 13) w art. 34:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
"2a. Prezes URE nakłada na odbiorcę końcowego, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro, jeżeli odbiorca ten w oświadczeniu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje.",
 - b) w ust. 3 po wyrazach "w ust. 2" dodaje się wyrazy "i 2a";
- 14) w art. 38 w pkt 3, w art. 7b:
- a) w ust. 1 po wyrazach "korzystania z obiektu," dodaje się wyrazy "który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, oraz",
 - b) w ust. 2 wyrazy "w ust. 1 pkt 1" zastępuje się wyrazami "w ust. 1 pkt 2".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 31 marca 2011 r. Senat rozpatrzył ustawę o efektywności energetycznej i uchwalił do niej 14 poprawek.

Poprawka nr 1 ma charakter redakcyjny i ma na celu poprawienie czytelności przepisu.

Poprawka nr 2 zmierza do wyeliminowania, będącej efektem mechanizmu wynikającego z równoczesnego obowiązywania regulacji zawartych w przepisach art. 12 ust. 3 i ust. 4 pkt 1 niniejszej ustawy, nieuzasadnionej przewagi konkurencyjności niewielkich sieci ciepłowniczych, zasilanych np. z lokalnych kotłowni gazowych nad miejskimi sieciami ciepłowniczymi zasilanymi ze źródła kogeneracyjnego. Przyjmując poprawkę nr 2 Senat miał na uwadze, iż zarówno ciepło z przywołanych powyżej sieci, jak i gaz ziemny zużywany w tych lokalnych kotłowniach gazowych nie będą obciążone kosztami umarzania świadectw efektywności energetycznej, podczas gdy ciepło wytwarzane w większych źródłach kogeneracyjnych nie jest zwolnione z tego obowiązku.

Celem **poprawki nr 3** jest wprowadzenie wprost w ustawie, z chwilą jej wejścia w życie, uprawnienia do pomniejszenia kwoty przychodu (stanowiącej jeden z elementów obliczania wartości świadectwa efektywności energetycznej) również o kwotę akcyzy naliczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne z tytułu sprzedaży gazu ziemnego odbiorcy końcowemu; pomimo faktu, iż w chwili obecnej przepis art. 163 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, w okresie do dnia 31 października 2013 r. albo do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium kraju osiągnie 25 %, zwalnia od akcyzy gaz ziemny.

Poprawki nr 4, 5 i 8 zmierzają do uproszczenia sposobu rozliczania kosztów wynikających z systemu świadectw efektywności energetycznej, redukcji kosztów jego funkcjonowania oraz podniesienia jego wydajności. W opinii Senatu przyjęte rozwiązania umożliwią skompensowanie przez sprzedawcę energii elektrycznej oszczędności osiągniętej przez odbiorcę końcowego, który dokona rozliczenia ciążącego na nim obowiązku pomniejszając go o osiągniętą oszczędność. Rozwiązanie to eliminuje również możliwość pojawiania się podwójnego ponoszenia kosztów przez odbiorcę końcowego, po pierwsze z tytułu przeprowadzonego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, a po drugie z tytułu poniesienia w cenie energii elektrycznej kosztów nabycia świadectw efektywności energetycznej przez sprzedawcę energii elektrycznej. Ponadto poprawki

te doprecyzowują, że do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, które zostało określone w oświadczeniu przedłożonym przez odbiorcę końcowego danemu przedsiębiorstwu energetycznemu. Zdaniem Izby skutkować to będzie wyeliminowaniem możliwości podwójnego rozliczania oszczędności energii, które zostały osiągnięte w wyniku zrealizowania tego samego przedsięwzięcia.

Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne związane z posługiwaniem się przez ustawodawcę techniką "zastrzeżeń" w tej samej jednostce redakcyjnej (artykule), jak również wynikające z faktu, iż w jednych przepisach ustawodawca posługuje się formułą "z zastrzeżeniem ... (wskazanie przepisu)" w innym zaś nie, mając na względzie § 23 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym jeżeli od któregoś z elementów przepisu szczegółowego przewiduje się wyjątki lub któryś z elementów tego przepisu wymaga uściślenia, przepis formułujący wyjątki lub uściślenia zamieszcza się bezpośrednio po danym przepisie szczegółowym, Senat uwzględniając Zasady techniki prawodawczej dotyczące ustanawiania relacji między przepisami merytorycznymi szczegółowymi a przepisami wprowadzającymi od nich wyjątki uchwalił **poprawki nr 6, 9 i 10**.

W art. 17 w ust. 1 i w art. 21 w ust. 2 ustawodawca posłużył się skrótem (symbolem) "toe", należy zwrócić uwagę, że przywołany skrót (symbol) nie został wprowadzony do ustawy. Ustawa nie precyzuje do jakiego określenia się on odnosi. Z analizy przepisów ustawy oraz brzmienia rządowego projektu ustawy (w którym skrót ten został w sposób nieprawidłowy wprowadzony w słowniczku pojęciowym ustawy) wynika, iż odnosi się on do określenia "tona oleju ekwiwalentnego". Mając powyższe na uwadze Senat wprowadził **poprawki nr 7 i 11**.

Poprawka nr 12 nadaje właściwe brzmienie przepisowi odnoszącemu się do popełnienia przestępstwa umyślnego, mając na uwadze, iż Kodeks karny stanowi, że przestępstwo jest "umyślne" albo "nieumyślne".

Poprawka nr 13 uwzględniając rozwiązania przyjęte w poprawkach nr 4, 5 i 8, wprowadza sankcję w postaci kary pieniężnej za złożenie przez odbiorcę końcowego, przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu energię elektryczną, oświadczenia zawierającego nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje.

Poprawka nr 14 na celu doprecyzowanie tego, że określony we wprowadzanym do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne art. 7b obowiązek wyposażenia obiektu w indywidualne odnawialne źródło ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, albo przyłączenie obiektu do sieci

ciepłowniczej dotyczy tylko takich obiektów, które nie są jeszcze wyposażone w takie źródła ciepła lub przyłączone do sieci ciepłowniczej, czyli tych które dopiero powstają. Poprawka ta koryguje ponadto przepis ust. 2 w przywołanym art. 7, który powinien zawierać odesłanie do obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, czyli dotyczącego przyłączenia do sieci ciepłowniczej, nie zaś do obowiązku dotyczącego wyposażenia obiektu w indywidualne odnawialne źródło ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 tego artykułu.